

**MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA
PREVENTIVA REALITZADA A LA FINCA SITUADA
AL CARRER GIRITÍ, 5/VIGATANS,6 DE
BARCELONA (DISTRICTE DE CIUTAT VELLA)**

Promotor: Vauras Investments S.L.

Codi: 035/17

Expedient: 470 K121-NB 2018/1/21035

**Autora de la memòria:
Tatiana Piza Ruiz**

**ARQUEÒLEGS.CAT
(Cat Arqueòlegs SL)**

Manresa, agost de 2019

**M
E
M
Ò
R
I
A**

ÍNDEX

1.- INTRODUCCIÓ	PÀG. 4
2.- SITUACIÓ	PÀG. 4
3.- ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC	PÀG. 6
4.- CONTEXT HISTÒRIC	PÀG. 8
5.- METODOLOGIA	PÀG. 17
6.- TREBALLS REALITZATS	PÀG. 18
7.- CONCLUSIONS	PÀG. 23
8.- BIBLIOGRAFIA	PÀG. 24

ANNEX I PLANIMETRIA

ANNEX II REPERTORI FOTOGRÀFIC

ANNEX III RELACIÓ D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

FITXA TÈCNICA

Jaciment: Barcelona

Localització: Carrer Girití, 5/Vigatans, 6

Cronologia: Època moderna i contemporània

Municipi: Barcelona

Districte: Ciutat Vella

Comarca: Barcelonès

Coordenades UTM: Extrem nord: X 431439.6; Y 4581724.2; Z=5,22 msnm

Tipus d'intervenció: Preventiva

Promotor: Vauras Investments S.L.

Projecte: Projecte d'instal·lació d'un ascensor a la finca del carrer Gíriti, 5, carrer dels Vigatans, 6, districte de Ciutat Vella

Expedient: 470 K121-NB 2018/1/21035

Data: De desembre de 2017 a gener de 2018

Directora de la intervenció arqueològica: Tatiana Piza Ruiz

1.- INTRODUCCIÓ

La intervenció arqueològica realitzada a l'edifici situat a la finca situada al carrer Girití, 5/Vigatans, 6, venia motivada per la instal·lació d'un ascensor a l'edifici, per part de la promotora Vauras Investments S.L.. Degut a l'emplaçament de la finca, dins la zona de protecció inclosa al Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del districte 1- Sector Oriental (any 2002), núm. d'element: 73 (Planejament: PERI Sector Oriental: 12c, Casc Antic Medieval, Grau de conservació de l'edificació 3. Nivell de protecció C / 12c(p)), era necessari el seguiment arqueològic dels treballs. Per aquest motiu la promotora es va posar en contacte amb l'empresa ARQUEÒLEGS.CAT S.L. (CatArqueòlegs sl) perquè realitzessin el seguiment arqueològic dels treballs, la qual encomanà la direcció tècnica a l'arqueòloga Tatiana Piza Ruiz, de la mateixa empresa.

L'actuació tenia l'objectiu ampliar, dins el possible, el coneixement històric i arqueològic de l'edifici. Per aquest motiu els treballs se centraren en la realització del seguiment dels treballs i la documentació gràfica de les restes identificades en el pòcés. Així, s'intentava conèixer les característiques de l'edifici i de la seva evolució al llarg del temps, així com també obtenir la documentació del mateix, tant a nivell històric, descriptiu, planimètric o gràfic.

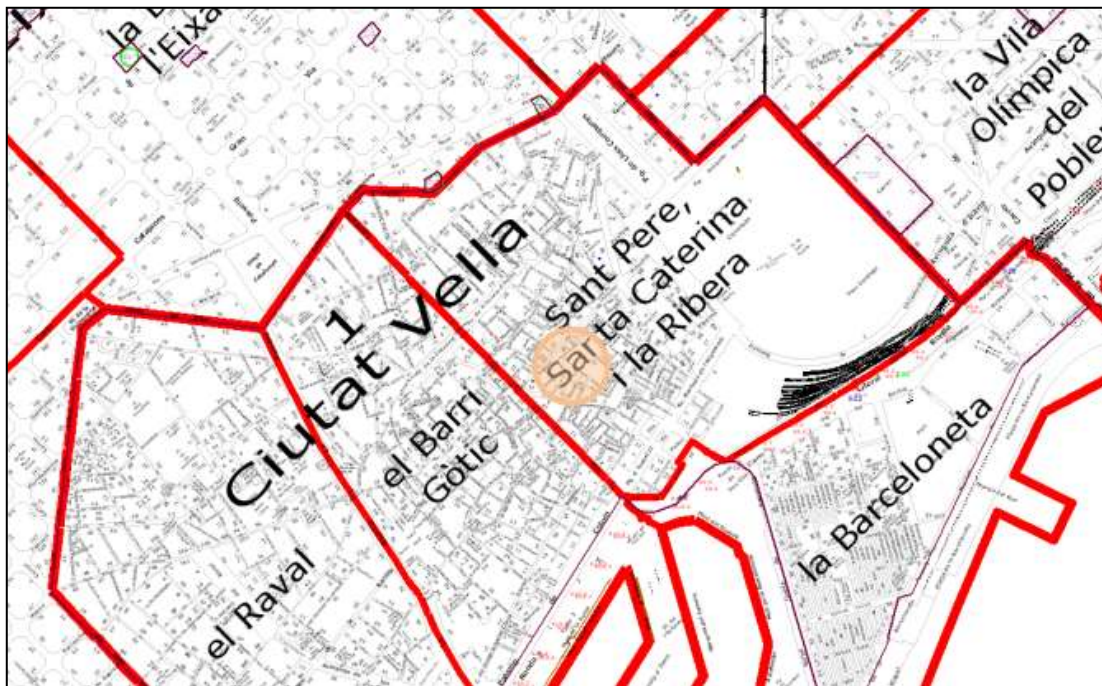
Val a dir que tota l'actuació arqueològica s'emmarcà dins els termes establerts per les directrius de l'article 47 de la Llei 9/1993 del Patrimoni Cultural Català, així com pel Decret 78/2002, del Reglament de Protecció del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic (publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 3594, pàgs. 4608-4615), on es regulen les intervencions arqueològiques i paleontològiques i on es garanteix la solvència tècnica de les intervencions.

2.- SITUACIÓ

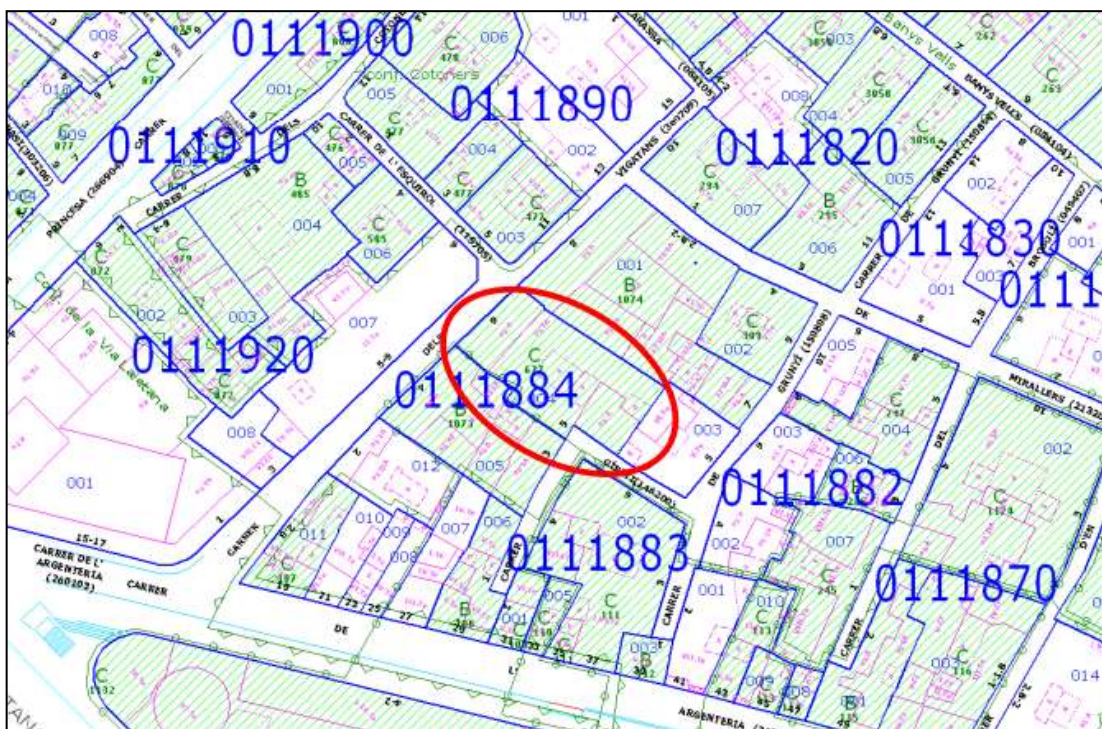
L'espai objecte del present treball es situa la zona de Ciutat Vella, un indret amb terrenys quaternaris, dins dels límits de la ciutat medieval. Més concretament, els treballs es van realitzar al subsòl de la finca situada al carrer Girití, 5, carrer

Memòria de la intervenció arqueològica realitzada a la finca situada al carrer de Gíriti, 5/Vigatans, 6, de Barcelona (districte de Ciutat Vella) Codi: 035/17

dels Vigatans, 6, al districte de Ciutat Vella. Coordenades UTM ETRS89: X 431439.6; Y 4581724.2

Plànol de situació de la zona es situa la finca, encerclat en taronja
Font: Servei d'Arqueologia de Barcelona

Plànol de situació amb la finca en qüestió encerclada en vermell
Font: Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona

La finca es troba al suburbium de la ciutat romana de Barcino. En diverses intervencions als entorns s'hi van localitzar diverses inhumacions tardoromanes així com retalls, sitges i abocadors d'àmfores altimperials i restes medievals. Està inclòs dins el recinte emmurallat construït en època medieval, en una de les zones d'expansió de la ciutat en època baix medieval. Forma part de l'àrea ocupada per edificis de la ciutat medieval, en un indret urbanitzat a partir dels segles XI-XII. En una intervenció a la finca del carrer dels Vigatans, núm. 4, es pogué documentar la dinàmica ocupacional d'un immoble del barri de la Ribera. Així, s'evidenciaren diverses estructures que pertanyien a tres fases d'ocupació: època medieval (segles XIII - XV), època moderna (segles XVI - XVIII) i època contemporània (segles XIX - XX). Segles XIII - XV (Nasrre, 2010).

3.- ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

La comarca del Barcelonès compren el territori existent entre el mar Mediterrani i la serralada Litoral, en el tram conegut com a Collserola i delimitat pels rius Llobregat i Besòs. Des del punt de vista morfològic s'aprecien dues grans unitats, la Serralada de Collserola i el Pla de Barcelona.

A la serra de Collserola hi trobem una formació de horst compost per materials granítics i esquistosos, delimitat al nord pel Vallès (sector central de la depressió Prelitoral), a Llevant amb el Turó de Roquetes (Besòs), al Sud el Turó de Valldaura i a l'Oest pel Llobregat. El Pla es troba obert a mar i limitat per la Serralada Litoral i a migjorn per la falla que segueix ran de mar des del Garraf i el turó de Montjuïc fins al Turó de Montgat, més enllà del Besòs. La falla, originada al moment de la fractura del Massís Català -Balear, va dibuixar el que a grans trets, havia de ser la costa catalana.

En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic, sedimentaren dipòsits marins del qual son testimonis una sèrie de petits i suaus turons (dels Ollers, del Tàber, de les Falzies, de la Bota). La falla es fa visible al Pla ja que si des de Collserola els dipòsits baixen d'una manera continuada, suau i regular, al punt de contacte entre Ciutat Vella i l'Eixample es produeix una ruptura amb la presència d'un salt d'uns

20 metres, clarament visible en la morfologia urbana (les baixades de Jonqueres, de la Via Laietana, els carrers d'Estruc, de les Moles o de Jovellanos). Aquest salt fou aprofitat per la defensa de la ciutat situant-hi les muralles o a nivell econòmic, explotat amb la ubicació de diversos molins a la zona coneguda com de les moles (actual carrer de les Moles).

De l'esglaió cap a mar hi ha un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral. En aquest sector del pla es formaren maresmes i estanyols que ja no existeixen a l'actualitat per la reculada del mar i com a conseqüència d'una intensa urbanització. Malgrat això, molts d'ells han continuat vius en els topònims de la ciutat: Banyols a la marina de Provençals, la Llavineria al Portal Nou, la Llacuna i la Llanera al Llobregat o l'estany del Cagalell a la zona del Port.

El terme municipal de Barcelona arriba a una extensió de 1.754.900 h i s'estén a la costa mediterrània en una plana de 5 Km d'amplada limitada al NW per la Serra de Collserola (que culmina a 512 metres amb el Tibidabo), entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besòs.

Topogràficament, la ciutat de Barcelona s'estén a la costa de la març Mediterrània en una plana d'uns 5 km d'amplària, limitada al NW per la serra de Collserola, entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besòs.

La seva funció de capital ha estat afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció Nord - Sud la Catalunya central (el Llobregat i l'eix dels rius Besòs - Congost -Ter) i que accedeixen a la ciutat a través del congost de Martorell el primer i del coll de Finestrelles, sota el turó de Montcada, el segon (Carreras, 1997).

Pel que fa a l'àrea concreta de la present intervenció, els carrers dels Vigatans i de Gíriti es troben situats al l'extrem occidental del barri de la Ribera, limitat a la banda occidental per la Via Laietana, al nord pel carrer Princesa fins el carrer del Rec, a l'est pel passeig Picasso fins el Passeig del Born, i al sud per l'avinguda Marquès d'Argentera tot incloent Santa Maria de Mar i el Pla de Palau.

Les rieres i torrents han tingut una especial incidència en la configuració de la xarxa viària i en l'estructuració del territori de Barcelona. El caràcter torrencial d'aquests cursos fluvials ha afavorit el seu aprofitament com a vies de comunicació (Palet, 1994). Aquests condicionants naturals permeten suggerir algunes de les possibles vies d'accés a l'actual barri de la Ribera: el torrent Pregon, situat a la zona de Sant Pere de les Puel·les, el torrent d'en Vidalet, actual Plaça Urquinaona, i el Merdança o riera de Sant Joan, actual Via Laietana.

La conjunció de carrers estrets i entrelligats amb un traçat gairebé sense alterar ha mantingut una funció arrelada a la zona nord del barri des dels seus orígens: el treball tèxtil, transformat avui en activitat comercial. Des del segle XI, el nou teixit urbà s'anirà definint a l'entorn del monestir de Sant Pere de les Puel·les i de Santa Maria del Mar, i al llarg del Rec Comtal, important curs d'aigua que afavoria l'activitat industrial tèxtil tradicional del barri.

Al barri de la Ribera s'hi van concentrar la major part dels oficis de la ciutat com ho demostra la seva toponímia: Espaseria, Mirallers, Agullers, Sombrerers, Abaixadors, Caputxes, etc. El motiu de la localització d'aquestes activitats va ser el creixement del comerç marítim al segle XIII, en decadència cap al segle XVI per la davallada del tràfic comercial a la Mediterrània.

4.- CONTEXT HISTÒRIC

Des del punt de vista urbanístic, podem diferenciar tres zones dins la ciutat. Prop del mar i dominat al sud pel gran promontori de Montjuïc hi ha el nucli antic, que resta emmurallat fins la desaparició de les muralles, a mitjans del segle XIX. Aquest espai inclou un nucli central conegut com a barri gòtic que correspon a la primitiva ciutat romana. Al seu voltant hi trobem tot un seguit de petites viles que es van formar en època medieval. Aquestes viles noves són els actuals barris coneguts amb els noms de les esglésies que els centralitzen: del Pi, de Santa Anna, de Sant Pere, de Santa Maria del Mar i de la Mercè. Els darrers sectors del nucli antic de la ciutat, és a dir, la Rambla i el Raval, començaren a ser quan quedaren inclosos dins el tercer recinte fortificat de la ciutat que es bastí al llarg de la segona meitat del segle XIV.

D'altra banda, hi ha un seguit de pobles que neixen entorn de la ciutat, i que n'acabaran formant part a finals del segle XIX-principis segle XX. Per últim hi trobem l'Eixample, una àmplia zona quadriculada, de carrers amples, planificada a la segona meitat del segle XIX, seguint el Pla d'Ildefons Cerdà, quan ja s'havien enderrocat les muralles que impedièn el creixement urbanístic de Barcelona.

Pel que fa a l'àrea de la present intervenció, l'actual barri de la Ribera ha estat des de l'antiguitat una zona caracteritzada per la seva proximitat al mar. En un primer moment, aquesta zona costanera estava formada per aiguamolls on hi desembocaven nombroses rieres, entre les quals destaca la de Merdança o riera de Sant Joan, que seguia el curs aproximadament per l'actual Via Laietana, carrer de l'Oli, cap a la plaça de la Palla i seguia per Boquers i cap a Sta. Maria del Mar, i desembocava en una zona molt propera a l'església de Santa Maria del Mar (quan es construí el Rec Comtal, desembocava al rec).

Aquest espai formava part de l'ager o territori de la Colonia Iulia Augusta Faventia Paterna Barcino, ciutat romana fundada en època d'August entre els anys 15 i 13 aC. Aquests espais fora muralla van ser ocupats per les villae (se n'han documentat restes o indicis a la plaça d'Antoni Maura, a l'avinguda Francesc Cambó, a la plaça de l'Àngel, a la plaça Víctor Balaguer i al carrer de Montcada). També hauria format part de la necròpolis romana tardana evidenciada en nombroses intervencions a l'entorn de la ciutat, a banda i banda de l'antiga via d'accés, la Via Augusta, que desembocava al *cardo maximus* de la ciutat pel NE.

En època altimperial la zona fou destinada a l'abocament de deixalles, a la producció de ceràmica (aspecte conegut per la localització de material de rebuig de forns d'àmfores), i també va funcionar com a necròpolis, amb evidències puntuals d'hàbitat dispers.

En l'Antiguitat Tardana (segles IV - V dC) aquesta funció canvia i el lloc es converteix en un gran àrea d'enterraments situats a banda i banda de les principals vies d'accés a la ciutat, com ho posa de manifest la necròpolis de l'avinguda Francesc Cambó i el conjunt funerari documentat dins del mercat de Santa Caterina. Aquest tipus de poblament es manté fins a la meitat del segle X i és a partir del segle XI quan es comença a ocupar aquesta zona.

No és fins a finals del segle X o inicis del segle XI que es comença a ocupar de manera més estable la zona fora muralles, amb l'aparició de nous nuclis de poblament, anomenats burgs o vilanoves. Un d'aquests nuclis és el conegut amb el nom de Vilanova del Mar, el qual estaria situat a l'entorn del camí que anava des de la porta de la muralla (a l'actual plaça de l'Àngel) fins als entorns de l'església de Santa Maria del Mar, bastida durant el segle XIV (1329-1383).

Durant el segle XIII, la ciutat va tenir un intens creixement en la seva activitat comercial fora muralles, en el barri que anomenem La Ribera i, en aquells temps, Vilanova del Mar: hi havia construcció de naus, importació i exportació de diverses mercaderies, tallers de totes les arts i oficis de l'època, com encara avui queda reflectit en els noms dels carrers. És el temps en que foren edificats els palaus del carrer Montcada on vivien els rics comerciants i els nobles.

Aquest progrés material i el fervor religiós propi de l'època van fer projectar un temple de més grans dimensions que l'anterior. L'estil gòtic s'havia anat implantant a Barcelona. Les dignitats eclesiàstiques van donar suport a l'iniciativa, els comerciants contribuïren econòmicament i els obrers de càrrega i descàrrega (bastaixos de capçana), els pescadors i la gent senzilla hi posaren llurs mans, espatlles i barques per transportar les pedres, que el rei Pere III el Cerimoniós havia donat permís per a extreure de Montjuïc.

A l'est d'aquesta àrea es troben els terrenys que la família Montcada rep, al segle XII, per la seva participació a la conquesta de Tortosa així com l'anomenada rodalia de Corbera, uns sorrals atorgats a aquesta família compresos entre els Puig de les Falzies (Llotja) i el Rec Comtal.

El citat carrer dels Montcada es va urbanitzar a partir de l'any 1418 i el 1509 es va procedir a la seva pavimentació. Mig segle abans s'havia eixamplat als dos extrems (placetes de Montcada i d'en Marcús) per permetre el gir dels passos de les processons del Diumenge de Rams i del Corpus. La seva obertura va significar la unió del barri comercial de la Bòria amb l'antiga Vilanova del Mar. Fou entre la rodalia de Corbera i el carrer dels Montcada que va néixer l'actual barri de la Ribera.

Pel que fa a l'àrea concreta de la present intervenció cal esmentar la seva proximitat amb el carrer Argenteria. El seu traçat correspon a l'antiga via del mar que sortia del Portal Major i es dirigia directament cap a la platja. El nom anterior era carrer del Mar, malgrat que manté el d'Argenteria des de l'any 1423. Després de l'edificació de l'església de Santa Maria del Mar s'hi establiren forjadors d'espases, llances i dagues i també argenters. Els primers ocupaven la part més pròxima al mar, i per aquest motiu fou anomenat, i ho és encara, carrer de l'Espaseria. Els argenters s'establiren entre la plaça del Blat i l'església i foren fidels a aquest carrer fins a les acaballes del segle XIX, quan traslladaren les botigues i obradors al carrer Ferran.

Fins al segle XIV aquesta zona va creixent des del punt de vista urbanístic, econòmic i social fins a configurar-se com una unitat administrativa, anomenada el Quarter del Mar, i d'altra banda la més poblada de la ciutat. Es principals funcions portuàries i es convertirà en l'autèntic motor de la ciutat. La importància i alhora la diversitat d'oficis que es concentren en aquest barri de la ciutat, són un reflex d'aquesta activitat quasi febril. Segons un fogatge de l'any 1389, el 79% de l'activitat marinera es concentra en el barri, així com també el 57% de les activitats tèxtils i de confecció de la pell i un 44% dels mercaders de la ciutat.

Més endavant, segons un fogatge de l'any 1516 es pot observar una lleugera disminució demogràfica del Quarter de Mar, tot i que encara conserva el protagonisme de la ciutat. Aquesta disminució ve donada en part per la crisi generalitzada del segle XV i també per la inutilització del primer port del segle XIV i la construcció del nou dic i les drassanes per part de Pere el Gran.

Cal destacar el gran canvi que va patir el barri a començaments del segle XVIII. Després de la Guerra de Successió, l'any 1714 i sota el regnat de Felip V, es decideix construir una fortalesa militar (La Ciutadella), en els terrenys ocupats actualment pel parc de La Ciutadella. La seva construcció i la seva delimitació d'una zona de seguretat al seu voltant, va provocar la destrucció d'una part important del barri, concretament l'àrea situada a llevant de l'església de Santa Maria del Mar. Aquest enderroc es va realitzar entre el mes de juliol de l'any 1715 i finals de l'any 1718 i va comportar una densificació de la resta del barri, així com també un canvi definitiu del traçat del Rec Comtal pel carrer que actualment porta el seu nom.

La Ciutadella, responent al projecte de l'enginyer militar Joris Prosper de Verboom, va ser concebuda segons el model iniciat per Vauban i imposat a tota Europa. L'estructura del complex es basa en una planta poligonal estrellada amb flancs corbats i 5 baluards. Segons Carreras Candi, el primer i segon baluards miraven cap a l'interior de la ciutat, amb la que es comunicava per una principal. Tota la Ciutadella estava envoltada per un gran fossat i una esplanada d'uns 120 metres d'amplària que la separava de les cases més pròximes.

Moltes de les víctimes del setge de Barcelona del 1714 van ser enterrades a l'antic cementiri de l'església de Santa Maria del Mar, ja anomenat Fossar de les Moreres al segle XVI. Prèviament, el 1700, el virrei Carles III d'Àustria hi havia construït un passadís que comunicava l'església amb el seu palau. Aquest pont junt amb les botigues bastides l'any 1799 per la Junta d'Obres de la ciutat, van romandre dempeus fins al darrer quart del segle XX.

La següent reforma important la trobem a mitjans del segle XIX, moment en el que es planteja el traçat de nous carrers més amples i rectes, com és el cas del carrer Princesa. És en aquest moment que també s'enderroca la Ciutadella, deixant dempeus la capella militar, la Casa del Governador (actual Institut Verdaguer) i el polvorí (que, reformat, és l'actual seu del Parlament de Catalunya). [Se'n deixaren d'altres que es poden observar a les primeres fotografies de l'Exposició Universal de 1888, però s'enderrocaren a continuació].

El 1871 l'Ajuntament de Barcelona convocà un concurs de projectes per tal de procedir a l'ordenació del parc, concurs declarat desert dues vegades, per bé que a la segona el jurat mencionà com els millors projectes presentats pel mestre d'obres Josep Fontserè i Mestres i per l'arquitecte italià Carlo Macciachini. Finalment s'encarregà al primer la realització del parc.

L'última gran obra que podem situar en aquest barri és la construcció del mercat del Born entre els anys 1873 i 1876, que respon a un projecte de l'arquitecte Josep Fontserè i Mestres.

Durant el segle XIX i principis del segle XX, el barri va ser objecte d'importants canvis que modificaren la seva fesomia. Antics cementiris parroquials i d'altres espais

esdevingueren places públiques, com a conseqüència dels processos de desamortització de la primera meitat del segle XIX, l'enderrocament de les muralles el 1854 i per la política d'obrir nous carrers més amples i rectes a la ciutat antiga (com s'ha esmentat abans, el carrer de la Princesa, entre 1851 i 1853; i la Via Laietana, entre 1908 i 1913).

En una intervenció a la finca del carrer dels Vigatans, núm. 4 es pogué documentar la dinàmica ocupacional d'un immoble del barri de la Ribera (Carta arqueològica de Barcelona). Així, s'evidenciaren diverses estructures que pertanyien a tres fases d'ocupació: època medieval (segles XIII - XV), època moderna (segles XVI - XVIII) i època contemporània (segles XIX - XX). Segles XIII - XV. La documentació emprada en l'estudi arquitectònic² va permetre afirmar l'existència de dos habitatges, un d'ells bastit durant el segle XIII (el que afronta amb el carrer de Gíriti) i l'altre del segle XIV (amb façana al carrer dels Vigatans).

Pel que fa als espais que afronten al carrer dels Vigatans, d'un moment previ a la documentació disponible, es documentaren originalment 3 cases d'una sola crugia, que probablement disposaven d'un arc sostingut per pilastres (evidenciats en dues, de les tres cases) a la zona intermèdia. Les dimensions d'aquestes cases concorden amb les habituals d'aquest context: una amplada de 5 m. aproximadament, que correspon a la biga mestra sobre la qual descansava l'edifici. La fondària podia ser més considerable, amb pati posterior o un hort contigu. La casa 1 tenia entre 4'80 i 5'20 m. d'ample i 12 m. de fons. La casa 2 tenia 4'20 m d'ample i 11 m. de fons.

La casa 3 tenia 4'50 (es fa estreta a la part central fins als 3'40 m.) i 12'50 m. de fons. Poc més tard es produiria una primera subdivisió en la qual la casa 1 disposaria de quatre apartaments, la casa 2 constaria de dues estances i la casa 3 quedà dividida en tres àmbits.

Segurament ja en el segle XV s'unificaren les 3 cases del carrer dels Vigatans i la planta baixa es segmentà en, com a mínim, vuit apartaments articulats al voltant d'un pati.

D'altra banda, la finca del carrer de Gíriti segons la documentació disponible i les estructures arqueològiques evidenciades, sembla que fou bastida durant el segle XIII i disposava a la planta baixa de 4 estances com a mínim. En diferents estances d'aquest immoble es documentà un pou i una estructura de combustió.

Així, doncs, els resultats de la intervenció es vinculen amb una trama urbana plenament consolidada, que és un fenomen documentat a partir del segle XIII. Les troballes consisteixen fonamentalment en diferents habitatges orientats a dos carrers. Les tres cases del carrer dels Vigatans tant per la seva planta com per les dimensions i estructures internes, es troben estandarditzades tenint en compte les similituds que presenten: planta rectangular, fons d'entre 10 i 12 metres i amplada d'entre 4 i 5 metres. Aquests habitatges es caracteritzen per tenir, en principi, una sola crugia de planta rectangular, que posteriorment es subdivideix. Això ve recolzat per la presència de diferents pilastres localitzades a dues de les cases. Aquestes pilastres sostenien una possible galeria arcada. La finca del carrer de Gíriti és de majors dimensions i de distribució diferent. Cal afegir la impossibilitat d'establir àrees funcionals, sobretot pel que fa als espais situats més a l'interior.

La particularitat més destacable d'aquesta casa és l'estructura de planta poligonal amb 4 llenços localitzada a l'habitació 5, tres d'ells formant una planta amb tendència hexagonal i el darrer completament desviat d'aquest traçat, tot creant una estança de funcionalitat incerta.

Segles XVI – XVIII

A partir del segle XVI (1593) es té constància documental de la unificació d'ambdues finques. L'existència d'un semisoterrani que ocupa quasi la totalitat de la finca atorgava al conjunt una certa unitat constructiva. A banda, es constataren accessos a aquest semisoterrani des de diferents habitacions pertanyents tant a la part a tocar del carrer de Gíriti com de la part del carrer dels Vigatans. Sembla que de manera prèvia a aquesta obra hi han indicis del parcel·lari pertanyent als segles XVI i XVII. Es tracta d'aquells espais que no resultaren afectats per la construcció del semisoterrani, amb una presència desigual i dispersa. Les restes s'han observat a partir de la fonamentació d'algun element de sustentació, arranjaments de

diversos pous, retalls vinculats amb processos constructius i algun dipòsit, probablement baix medieval, utilitzat fins aquest moment.

Segles XIX – XX

El procés de terciarització dels edificis del Ciutat Vella culmina a mitjans del segle XX. En aquest sentit, la documentació ofereix informació sobre les diferents activitats que s'hi desenvoluparen. Es tracta fonamentalment de la instal·lació de petits tallers i botigues. Sembla que algunes restes documentades es podrien posar en relació amb la manufactura de productes derivats del grafit, carbó i aliatges diversos, atesa la presència d'un estrat d'anivellament localitzat a les habitacions 2 i 3, amb abundants restes d'escòria en el seu interior. Amb aquesta cronologia també es pogué observar part de la xarxa de clavegueram i algunes fosses sèptiques d'ús comunitari. La major part d'aquestes estructures es bastiren en la important reforma de l'edifici esdevinguda entre 1862 i 1865.

En una intervenció prèvia que afectava tot el carrer de l'Argenteria, des de la Via Laietana fins a la plaça de Santa Maria, i el carrer Manresa, que es va realitzar de manera subsidiària a les obres per a la instal·lació de la recollida pneumàtica de residus sòlids urbans, es realitzà l'excavació total dels sectors on s'havien de situar els cinc dipòsits per encabir la maquinària trituradora d'escombraries, sectors 400, 500, 800, 900 i 1200, mentres que a les rases de connexió corresponents entre ells, obertes amb màquina retroexcavadora mixta, sectors 1100, 1300 i 1400, i per motius de seguretat, donat que es tractava de rases de 0,50 m. d'amplada per 2,50 m. de fondària, només es realitzà el control arqueològic, excavant o intervenint en zones puntuals on es localitzaven restes que calia documentar (Miró, 2004).

D'aquesta manera, el sector 400 es trobava ubicat a la part alta del carrer de l'Argenteria, tocant a Via Laietana. Les seves dimensions eren de 4 m. de llargada per 3,20 m. d'amplada. El sector 500 s'ubicava al centre del carrer de l'Argenteria, entre els carrers de Gíriti i Grunyí, a prop de l'entrada de l'aparcament de la seu de CCOO. Les seves dimensions eren de 4 m. de llarg per 3,20 m. d'amplada. El sector 800 es localitzava a la plaça Jacint Reventós. Mesurava 4 m. de llargada per 3,20 m. d'amplada. Cal dir que també es va considerar part d'aquest sector, la mina que es va obrir sota la galeria de la Telefònica, i que unia el dipòsit amb la rasa 1400, per

tal de fer les connexions de les màquines trituradores amb els tubs de recollida pneumàtica. El sector 900 es trobava ubicat al carrer Manresa gairebé a la cantonada amb el carrer de la Nau. Mesurava 4 m. de llargada per 3,20 m. d'amplada. El sector 1100 estava definit per la rasa que anava des del començament del carrer de l'Argenteria, tocant a la Via Laietana, paral·lela al primer dipòsit (sector 400). El sector 1200 es trobava situat a la confluència dels carrers Abaixadors i el de les Caputxes, darrera la font de Santa Maria. Les seves dimensions eren de 6,30 m. de llargada per 2,50 m. d'amplada. El sector 1300 s'ubicava al carrer Manresa, i es va fer per instal·lar els tubs de connexió que recullen pneumàticament les escombraries. El darrer sector, el 1400, estava format per la rasa dels tubs necessaris per la recollida pneumàtica de les escombraries, que es trobava al carrer de l'Argenteria.

Amb aquesta intervenció es va poder establir una seqüència estratigràfica que abastava des del segle I dC fins a època contemporània. La primera fase cronològica es va situar entre els segles I – IV dC. Durant aquest període es detectà l'inici d'activitat "urbana" en la zona. A aquesta època corresponien els primers nivells de reompliment de sediment i compactació de sorres en una zona de maresma i la realització de les primeres obres d'infraestructura de serveis amb la instal·lació de canonades d'aigua potable. No es va poder determinar si aquestes es van fer en una zona de caire rural o si pel contrari es tractava d'una barriada extramurs. No obstant, es va considerar que per la zona del carrer Argenteria hi havia una via que sortia de la ciutat en direcció al mar al segle I dC.

A la segona fase, segles IV – VI dC, es va documentar una àrea de necròpolis. Es van localitzar un total de 31 enterraments dels quals només se'n van excavar 26. Aquests es repartien entre el sector 500 (5 enterraments), el sector 800 (12 enterraments), el sector 1200 (9 enterraments) i el sector 1400 (5 enterraments). Aquesta necròpolis corresponia a la necròpolis que es trobava al voltant de la via que anava en direcció al mar. Eren enterraments d'inhumació, no reutilitzats, disposats en bateria, paral·lels a la via i la seva orientació era en direcció sud-est/nord-oest. La necròpolis estava coberta per nivells corresponents als segles IV i V dC i tallava nivells corresponents als segles II – IV dC. Per aquest motiu es va

datar entre els segles IV i V dC, malgrat que la tipologia d'enterrament no fos igual a d'altres necròpolis properes cronològica i territorialment parlant.

La tercera fase es desenvolupava entre els segles VI – XIV. Van ser poques les restes documentades amb aquesta cronologia. L'únic indicatiu que es tenia era la presència de restes de ceràmica andalusí, concretament corda seca, en la preparació d'un nivell de terra trepitjada que formava part dels fonaments d'un mur, que es situava entre els segles XI i XIII.

La quarta fase va suposar l'ocupació de l'espai amb edificacions entre els segles XIV i XV.

La cinquena fase, entre els segles XVI – XVII, va suposar la urbanització del carrer tal i com ho documentava la localització de nombrosos fonaments de murs d'edificacions, així com les restes dels pous morts. La sisena fase, segles XVIII – XIX es va caracteritzar per la reforma d'algunes cases, obrint-se soterranis. Durant la segona meitat del segle XIX es comencen a realitzar obres d'infraestructura de serveis com són la instal·lació de clavegueram i canalització d'aigua potable. També es va situar en aquest moment una zona d'activitat terrissera al carrer Manresa. La darrera fase, en ple segle XX, va ser el moment de les grans remodelacions de la zona provocades per l'obertura de la Via Laietana. S'enderroquen els edificis de la banda que dona al Llobregat, i s'utilitza gran part de la runa per a terraplenar el terreny i pavimentar els nous carrers. També es van practicar obres d'infraestructura de serveis (canalitzacions d'aigua, gas, electricitat, telèfon i clavegueram), les rases de les quals van malmetre les restes antigues que ja estaven soterrades.

5.- METODOLOGIA

La metodologia utilitzada en aquesta intervenció parteix del coneixement de la zona i les possibilitats d'intervenció. Els resultats tenen per base la informació preexistent i es preveu que seran recopilats en base la documentació elaborada a partir de la consulta de diverses fonts i l'aplicació del mètode arqueològic.

S'ha dut a terme el registre i documentació dels elements localitzats, documentació realitzada mitjançant un registre metodològic en suport fitxa que permet l'avaluació conjunta de les perspectives patrimonials que ofereix la zona d'afectació. Totes aquestes dades seran recollides seguint el sistema de registre Harris/Carandini on s'hi recolliran totes les informacions i observacions referides a l'excavació.

Els criteris seguits per a la classificació dels sediments arqueològics han estat el color, estructura i textura dels sediments. La identificació i separació entre els diversos sòls d'ocupació/nivells arqueològics es realitza en base a les seves característiques físiques i contingut arqueològic.

Cada unitat estratigràfica ha estat registrada amb una fitxa descriptiva, on s'hi especifiquen les relacions a nivell físic entre els diversos estrats. S'ha realitzat una documentació planimètrica exhaustiva, mitjançant plantes i seccions, de cadascuna de les unitats excavades durant la intervenció arqueològica, així com també s'ha documentat fotogràficament els diversos elements i estrats (suport digital). Tota aquesta documentació es presentarà a la memòria final de la intervenció, la redacció de la qual es troba en curs en aquests moments.

Els treballs es realitzaren en tot moment de forma manual amb ajuda de 2 operaris, de l'empresa promotora.

6.- TREBALLS REALITZATS

Els treballs a realitzar corresponien a la obertura d'una cala al subsòl, de 2x2,2m i 95 cm de profunditat, per tal de instal·lar un ascensor. Els rebaixos es van realitzar de forma manual, començant per la retirada del paviment actual (UE 01), un enrajolat vidrat de color ocre amb decoracions circulars, col·locat a junt seguit. Per sota d'un nivell de rebliment de runa (UE 02) que semblava fer la funció d'igualar el terreny es va identificar un segon paviment de rajol (UE 03), en aquest cas de color vermellós i sense vidrar, també col·locat a junt seguit. Els cairons feien uns 20 cm de cantó, per 1,5 cm de gruix. Al cantó est de la cala, va aparèixer un forat (UE 04), de 50cm de profunditat, que trencava el segon paviment, reblert de la

mateixa runa de la part superior. També a la cantonada est es va identificar un fragment d'una claveguera de maó (UE 05), reblerta de formigó.

Imatge del paviment (UE 03) el forat (UE 04) i la claveguera (UE 05) identificats sota el paviment actual

En retirar el segon paviment, van aparèixer diversos elements. Per una banda, es va identificar un seguit de pedres planes i rectangulars, força ben col·locades i de mesures diferents, al cantó nord de la cala, tot i que no semblava que funcionessin com a paviment (UE 06). Al costat (cantonada oest de la cala) es va identificar un fragment d'una claveguera de maó, semblant a la UE 05, però més estreta, que no semblava tenir connexió amb la identificada inicialment. En aquest cas, la claveguera estava reblerta per un nivell de color negre (UE 07). Cap de les dues clavegueres identificades tenia coberta, ja que segurament es van inutilitzar en el moment de realitzar els diferents paviments.

En aquesta cota, la resta de la cala estava reblerta d'un estrat sorrenc de color blanquinós (UE 08), que semblaven desfetes de material constructiu, el qual funcionava segurament per igualar el terreny per al paviment UE 03.

Imatge les estructures identificades sota el paviment antic

Per sota de la claveguera es va identificar una estructura circular (UE 09), elaborada amb pedres molt ben treballades, d'uns 15 cm de gruix, almenys a la part superior, coberta per una volta catalana de maó (UE 10), posterior a la construcció de la mateixa estructura (sembla que inicialment funcionava sense cobrir). Per sota de les pedres (UE 06) va aparèixer un darrer paviment de rajoles vermelles sense vidrar (UE 11), en aquest cas més petites, també col·locades a junt seguit. Aquest paviment estava molt malmès i també s'havia vist afectat pel forat UE 04) descrit anteriorment. La resta de la cala presentava un estrat argilós de color marró fosc (UE 12), que finalment no es va rebaixar.

Imatge de l'estructura circular (UE 09) coberta de maons (UE 10), el darrer paviment identificat (UE 11) i l'estrat UE 12

Per tal de poder observar si es podria prosseguir amb la obra, ja que l'estructura circular podria ser molt profunda, es va decidir descobrir-la primer. Va resultar ser un pou d'aigua, encara ple en part, d'uns 80 cm de diàmetre i com a mínim 5 m de profunditat, tot i que sembla ser força més profund. L'estructura estava feta de blocs de pedra treballats, que feien forma corba, per tal que l'estructura pogués ser totalment rodona, de diverses allargades, però tots d'uns 30 cm d'alçada. El gruix dels carreus, que a la part superior de l'estructura semblava ser d'uns 15 cm, sembla que en realitat era de fins a 30 cm a la resta de la profunditat del pou.

A 1 m de la boca es van identificar fins a 6 forats de 10 per 20 cm, corresponent probablement a encaixos per bigues de fusta, que funcionarien amb una possible estructura d'extracció d'aigua amb una corriola. Encara s'observaven dues bigues de fusta (UE 13) que creuen el pou, una al damunt de l'altre.

La cobertura del pou, amb la volta catalana es va realitzar és posterior a la estructura inicial, segurament en el moment en que va quedar en desús, per tal de crear una base prou resistent per disposar els paviments posteriorment i poder transitar per damunt de l'estructura sense perill.

Imatge final de la cala, amb l'estructura del pou descoberta.

Imatge de detall del pou (UE 09)

Finalment es va realitzar una rasa de serveis, des de la cantonada sud-oest de l'habitació a la cala, en la que, per sota del paviment actual (UE 01) es va identificar el mateix paviment observat anteriorment dins la cala (UE 03). En aquest cas, el paviment no es va desmuntar, ja que la profunditat de la rasa en aquell punt era suficient per la instal·lació dels serveis.

Imatge de la UE 03 identificada a la rasa de serveis

Tenint en compte la complexitat que adquiria la obra, amb la identificació d'un pou d'aquestes característiques i, sobretot, amb aquesta profunditat, es va decidir aturar els treballs i realitzar un segon projecte d'actuació.

7.-CONCLUSIONS

Els resultats aquí exposats fan referència als treballs realitzats a la finca situada al carrer de Girití, 5/Vigatans, 6, de Barcelona (districte de Ciutat Vella), determinats pel projecte d'intervenció arqueològica (codi 035/17) redactat pel Servei d'Arqueologia de Barcelona.

Així, el més de gener de 2017 es va realitzar el seguiment i documentació arqueològica dels rebaixos, que haurien de permetre la instal·lació d'un nou ascensor.

La intervenció pretenia identificar i analitzar les possibles estructures existents al subsòl de la finca, per tal d'ampliar el coneixement històric-arqueològic de la finca i de la zona en qüestió.

Inicialment, es va poder documentar els diferents paviments de cairons, que evidencien un continu ús de l'espai, el qual necessitava modificacions constants, en època moderna i contemporània.

L'aparició de l'estructura del pou evidencia que, la zona on es troba la casa, havia estat un espai descobert durant molt de temps. Segurament funcionava com a un pati interior al qual s'hi podia accedir des de l'habitatge del carrer Gíriti i des del que dona al carrer Vigatans. Aquesta organització indica que originalment, la finca estava conformada per dos habitatges, possiblement separats per aquest pati interior, que es van acabar unificant en un sol edifici.

La manca de material arqueològic no ens ha permès datar els estrats inferiors, tot i que molt probablement tots són d'època moderna/contemporània. La estructura més antiga, segons els criteris estratigràfics, és el pou, el qual tampoc ha pogut ser datat, ja que la coberta amb volta catalana sembla ser força posterior.

L'origen de les cases en aquest sector és baix medieval i és molt possible que, com es va documentar a la casa veïna, la unió de les finques es desenvolupés durant el s. XVI. La manca de documentació dels estrats associats directament a l'estructura no permet obtenir una cronologia relativa, tot i que el tipus d'estructura sembla correspondre a època moderna/contemporània (fins i tot del s. XIX).

8.- BIBLIOGRAFIA

CARRERAS, J., Enciclopèdia Catalana, Barcelona, pp.11-14. RIBAS, M. (1977), "Necròpolis romana de Santa Maria del Mar de Barcelona", Sèrie monogràfica Santa Maria del Mar: 3, Barcelona.

CASAS, J. (2002-2003), Memòria arqueològica al C/Princesa 21 i el C/Boquer 8-12 (Ciutat Vella, Barcelona), Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona, Memòria inèdita.

CIRICI, A. (1975), Barcelona pam a pam, Ed. Teide, Barcelona.

CUBELES BONET, A. (2001), "L' evolució de les actuacions del Consell de Cent en matèria d'urbanisme al segle XIV", Quaderns d'Història, 4: 128-145, Barcelona.

FÀBREGAS, M., HUERTAS, J. (2000), Memòria arqueològica: Antic Mercat del Born (Barri de La Ribera- Districte de Ciutat Vella, Barcelona), Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.

FÀBREGAS, M. (2004), Memòria de la intervenció arqueològica preventiva al Passeig Born, Placeta Montcada, Carrer Sombrerers, Carrer Fossar de les Moreres (Barri de la Ribera, Barcelona), Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.

FERNÁNDEZ, A., HINOJO, E. (2007), Memòria de la Intervenció arqueològica a l'antic Mercat del Born (Barcelona, Barcelonès), amb motiu de la construcció d'un nou Centre Cultural. (Març-Novembre 2005 i Abril-Maig 2006), Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.

GALERA, M., ROCA, F., TARRAGÓ, S. (1982), Atles de Barcelona, Segles XVI-XX, Publicacions del COAC, Barcelona.

GARCÍA, N.; NAYA, J. P.; CABALLÉ, F; GONZÀLEZ, R. (2001), Informe històric arquitectònic i de patologies de la finca Vigatans 4 – Gíriti 3 de Barcelona, Inèdit.

GRANADOS, O. (1982), "El pla de Barcelona i la seva Història", Actes del 1er Congrés d'Història del Pla de Barcelona, Institut Municipal d'Història, Barcelona.

GRANADOS, O. (1991), "Estructura urbana de la ciutat romana", Història de Barcelona, Volum 1, dirigida per SOBREQUÉS, J., Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

GUÀRDIA, M., ESPUCHE, A. (2002), "Consolidació d'una estructura urbana", a AADD, La ciutat consolidada (segles XIV- XV), pp. 35-72, Enciclopèdia Catalana, Ajuntament de Barcelona, Barcelona.

GUÀRDIA, M., ESPUCHE, A. (2002), "Estructura urbana", a AADD, Barcelona dins la Catalunya Moderna (segles XVI i XVIII, pp. 42-101, Enciclopèdia Catalana, Ajuntament de Barcelona, Barcelona.

HARRIS, E. C. (1990), Principios de estratigrafia arqueològica, Ed. Crítica, Barcelona.

MIRÓ, N. (2004), Memòria de la intervenció realitzada als carrers de l'Argenteria i Manresa de Barcelona (Barcelonès), Juliol - novembre de 1997, Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.

NASARRE, M. (2010), Informe d'afectació d'estructures arqueològiques a la intervenció del c/ dels Vigatans, 4 i c/ de Gíriti, 3 Ciutat Vella, Barcelona. Inèdit

NEBOT, N.; PRIETO, R. (2005), Memòria de la intervenció arqueològica preventiva (sondeigs) Passeig Picasso 24/ Carrer de la Fusina, 13-15, Barcelona, Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.

PLADEVALL, A. (1982), "Barcelona i el Barcelonès", Gran geografia comarcal de Catalunya, Volum 8, El Barcelonès i el Baix Llobregat, dirigida per

SUAU, L. (2005), Memòria arqueològica de la intervenció al solar núm. 6 del carrer d'en Rossic (Barcelona, el Barcelonès), (30 de juny al 23 de juliol del 2004), Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.

TORRES, D. (2007), Memòria del seguiment arqueològic realitzat al carrer de la barra de ferro, 8 de Barcelona, (14 de novembre al 12 de desembre de 2005), Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.

Memòria de la intervenció arqueològica realitzada a la finca situada al carrer de Gíriti, 5/Vigatans, 6, de Barcelona (districte de Ciutat Vella) Codi: 035/17

TRAVESSET, A. (2003), Memòria conjunta tècnica de les intervencions següents: C/ Pujades i C/ Wellington, Entorn del Parc de la Ciutadella, C/ Almogàvers i Passeig Lluís Companys (Barcelona), Arxiu del Servei d'Arqueologia Urbana de la ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona. Memòria inèdita.

VENTAYOL, A., PALAU, J., ROCA, A. (2002), "El contexto geotécnico de la ciudad de Barcelona", Ingeniería del Terreno. IngeoTer 1. U.D. Proyectos. E.T.S.I. Minas. U.P.M. Madrid.

Ajuntament de Barcelona. (2017). Projecte d'intervenció arqueològica al carrer Gíriti, 5/carrer dels Vigatans, 6 Ciutat Vella (Barcelona). Codi 035/17. Març de 2017.

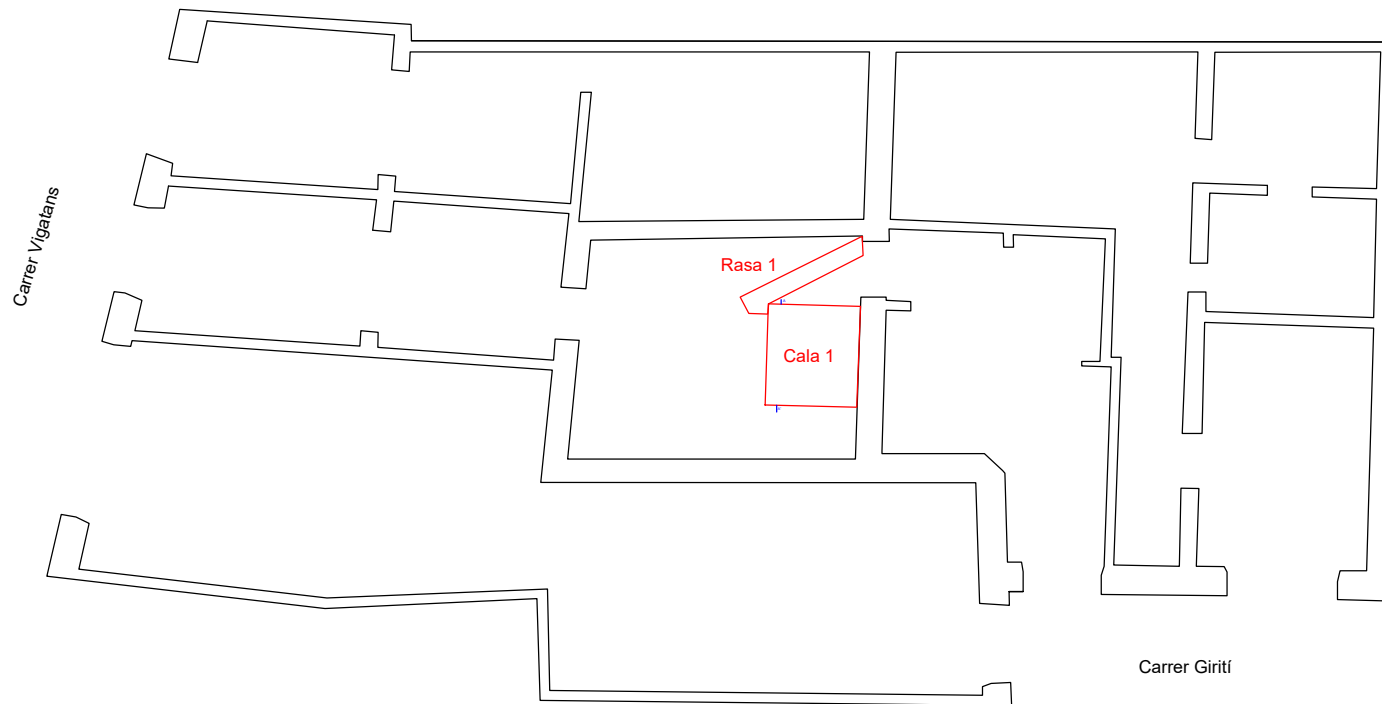
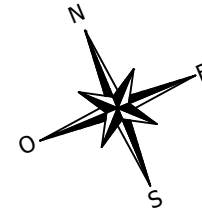
Carta Arqueològica de Barcelona: <http://cartaarqueologica.bcn.cat/3116>

ANNEX I. PLANIMETRIA

- 1.- Plànol 1. Situació de les cales i rases realitzades. Escala 1:750. DIN-A-
- 2.- Plànol 2. Plantes cala 1. Escala 1:40. DIN-A-4
- 3.- Plànol 3. Planta final i secció de la cala 1. Escala 1:40. DIN-A-4

Carrer Girití

ARQUEÒLEGS.CAT

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA PREVENTIVA
REALITZADA A LA FINCA SITUADA AL CARRER GIRITÍ, 5/VIGATANS,
6 DE BARCELONA (DISTRICTE DE CIUTAT VELLA) 035/17

SITUACIÓ DE LES CALES I RASES
REALITZADES

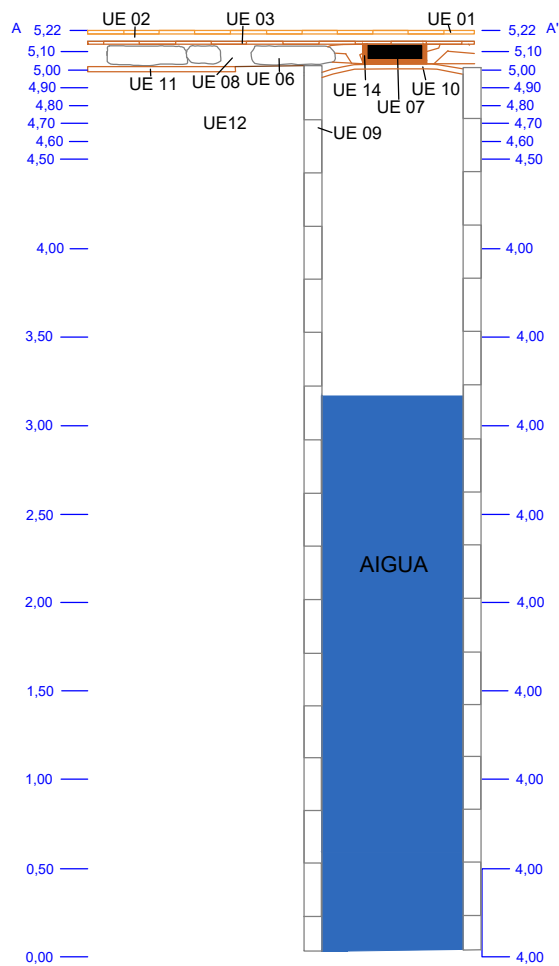
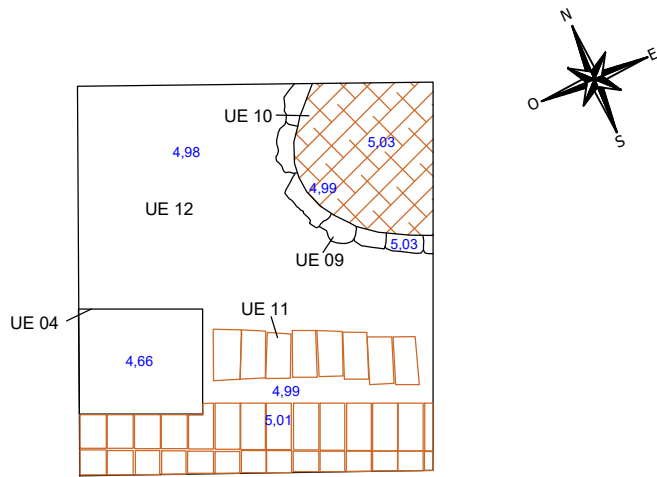
BÀSE PLANIMÈTRICA: MIQUEL BORRELL NOGUERA
DIGITALITZACIÓ: TATIANA PIZA

PLÀNOL 1

ESCALA 1:750

MEMÒRIA

OCTUBRE DE 2019

ARQUEÒLEGS.CAT

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA
PREVENTIVA REALITZADA A LA FINCA SITUADA AL
CARRER GIRITÍ, 5/VIGATANS, 6 DE BARCELONA
(DISTRICTE DE CIUTAT VELLA) 035/17

PLANTA FINAL I SECCIÓ DE
LA CALA 1

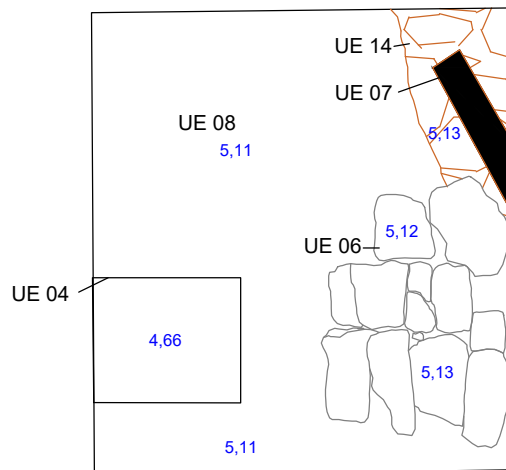
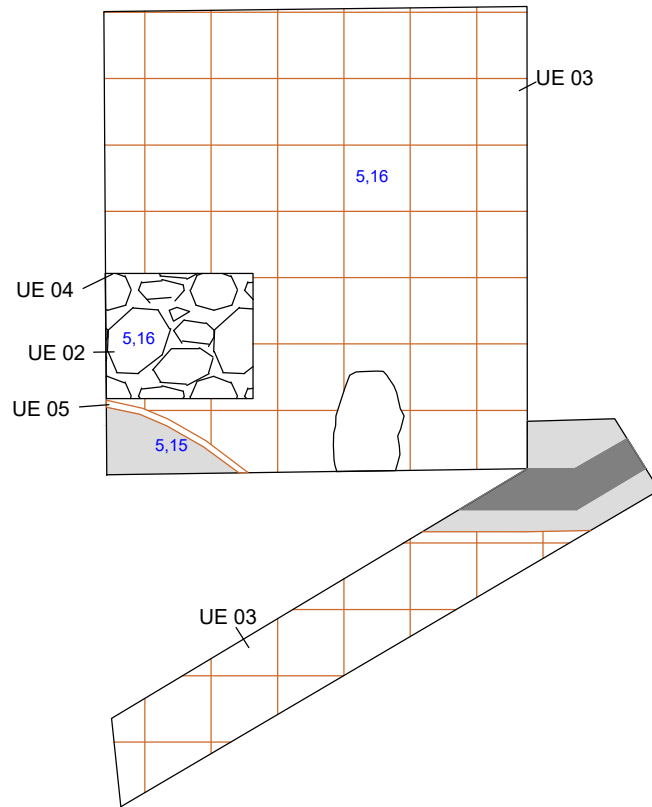
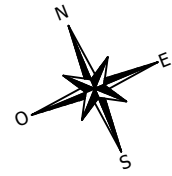
Base planimètrica: Miquel Borrell Noguera
Digitalització: Tatiana Piza Ruiz

PLÀNOL 3

ESCALA 1:40

MEMÒRIA

OCTUBRE 2019

ARQUEÒLEGS.CAT

PLANTES DE LA CALA 1

PLÀNOL 2

MEMÒRIA

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA
PREVENTIVA REALITZADA A LA FINCA SITUADA AL
CARRER GIRITÍ, 5/VIGATANS, 6 DE BARCELONA
7(DISTRICTE DE CIUTAT VELLA) 035/17

Base planimètrica: Miquel Borrell Noguera
Digitalització: Tatiana Piza Ruiz

ESCALA 1:40

OCTUBRE 2019

ANNEX II. RELACIÓ UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 01 Sector: Cala 1 i Rasa 1	
Localització: Cala 1 i Rasa 1	
Definició: Paviment	
Descripció: Paviment de rajoles vidrades, quadrades, de color ocre amb decoracions circulars, disposat a junt seguit, sobre una capa de ciment. Les rajoles fan uns 30 cm de cantó i un centímetre de gruix.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa:
Cobreix a: 02	Cobert per:
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per:
Rebleix a:	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Paviment actual de l'habitació.	
Cronologia: S. XX	

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 02 Sector: Cala 1 i Rasa 1	
Localització: Cala i Rasa 1	
Definició: Estrat	
Descripció: Estrat d'arena i runa amb gran quantitat de material constructiu i restes de guix.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa:
Cobreix a: 03	Cobert per: 01
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per:
Rebleix a: 04	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Estrat d'anivellament del terreny per disposar el paviment actual.	
Cronologia: S. XX	

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 03 Sector: Cala 1 i Rasa 1	
Localització: Cala 1 i Rasa 1	
Definició: Paviment	
Descripció: Paviment de rajol, de color vermellós i sense vidrar, col·locat a junt seguit. Els cairons feien uns 20 cm de cantó, per 1,5 cm de gruix.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa: 05
Cobreix a: 0, 07, 08 i 14	Cobert per: 02
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per: 04
Rebleix a:	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Paviment de cairons, anterior a l'actual.	
Cronologia: Època moderna/contemporània	

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 04 Sector: Cala 1	
Localització: Cala 1	
Definició: Negativa	
Descripció: Forat quadrat, d'uns 60 cm de cantó i 50 cm de profunditat, davant de la porta d'entrada de l'habitació.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa:
Cobreix a:	Cobert per: 02
Solidari amb:	Igual a:
Talla a: 03, 08, 11 i 12	Tallat per:
Rebleix a:	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Forat realitzat just abans de construir el paviment actual, per tal de desfer-se de la runa acumulada.	
Cronologia: S. XX	

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 05 Sector: Cala 1	
Localització: Cala 1	
Definició: Claveguera	
Descripció: Claveguera realitzada amb maons massissos, de 20 per 15 cm, tant a la solera com als laterals. La claveguera no presentava coberta i estava reblerta de ciment.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa: 03
Cobreix a:	Cobert per: 01
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per:
Rebleix a:	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Claveguera de maó, que funcionava amb el paviment UE03, ja que la cota superior coincideix en les dues estructures.	
Cronologia: Època moderna/contemporània	

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 06 Sector: Cala 1	
Localització: Cala 1	
Definició: Estrat	
Descripció: Conjunt de 10 pedres, força planes i no treballades, de diferents mesures, disposades una al costat de l'altre.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa: 08
Cobreix a: 11	Cobert per: 03
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per:
Rebleix a:	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Estrat de peres que, tot i que inicialment semblaven formar un paviment de lloses, no sembla que sigui la seva funció. Provablement es van utilitzar per anivellar el terreny i disposar el paviment UE03	
Cronologia: Època moderna/contemporània	

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6		Sigla: 035/17	UE: 07	Sector: Cala 1
Localització: Cala 1				
Definició: Estrat				
Descripció: Estrat llimós, molt fi, de color negre que rebleix la claveguera UE14.				
Relacions físiques:				
S'adossa a:		S'hi adossa:		
Cobreix a:		Cobert per: 03		
Solidari amb:		Igual a:		
Talla a:		Tallat per:		
Rebleix a: 14		Reblert per:		
Es recolza a:		S'hi recolza:		
Interpretació: Estrat de rebliment de la claveguera. A jutjar pel color i la textura, sembla correspondre a les restes de la claveguera, quan estava en ús.				
Cronologia: Època moderna/contemporània				

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6		Sigla: 035/17	UE: 08	Sector: Cala 1
Localització: Cala 1				
Definició: Estrat				
Descripció: Estrat sorrenc de color blanquinós, amb restes de material constructiu. La densitat i el color de l'estrat, amb una gran quantitat de calç, sembla correspondre a les desfetes de material constructiu.				
Relacions físiques:				
S'adossa a: 06 i 14		S'hi adossa:		
Cobreix a:		Cobert per: 03		
Solidari amb:		Igual a:		
Talla a:		Tallat per: 04		
Rebleix a:		Reblert per:		
Es recolza a:		S'hi recolza:		
Interpretació: Estrat d'anivellament per disposar el paviment UE03 al damunt.				
Cronologia: Època moderna/contemporània				

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 09 Sector: Cala 1	
Localització: Cala 1	
Definició: Pou	
Descripció: Estructura circular, elaborada amb pedres molt ben treballades, d'uns 15 cm de gruix, almenys a la part superior. Va resultat ser un pou d'aigua, encara ple en part, d'uns 80 cm de diàmetre i com a mínim 5 m de profunditat, tot i que sembla ser força més profund. L'estructura estava feta de blocs de pedra treballats, que feien forma corba, per tal que l'estructura pogués ser totalment rodona, de diverses allargades, però tots d'uns 30 cm d'alçada. El gruix dels carreus, que a la part superior de l'estructura semblava ser d'uns 15 cm, sembla que en realitat era de fins a 30 cm a la resta de la profunditat del pou. A 1 m de la boca es van identificar fins a 6 forats de 10 per 20 cm, corresponent probablement a encaixos per bigues de fusta, que funcionarien com a escala d'accés al pou, per al seu sanejament. Encara s'observaven dues bigues de fusta (UE 13) que creuen el pou, una al damunt de l'altre.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa: 11 i 12
Cobreix a:	Cobert per: 06 i 10
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per:
Rebleix a:	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Pou d'aigua que, situat en un pati interior, forma part de l'edifici.	
Cronologia: Època moderna	

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 10 Sector: Cala 1	
Localització: Cala 1	
Definició: Coberta	
Descripció: Volta catalana, realitzada amb maons massissos, disposats verticalment, lligats amb morter de calç, força dur.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa:
Cobreix a: 09	Cobert per: 07
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per:
Rebleix a:	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Volta catalana que cobreix el pou (UE09). La coberta és posterior a l'estructura original del pou, ja que la inhabilita.	
Cronologia: Època moderna/contemporània	

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 11 Sector: Cala 1	
Localització: Cala 1	
Definició: Paviment	
Descripció: Paviment de rajoles vermelles sense vidrar, rectangulars, d'uns 20 cm de llarg, per 12 cm d'amplada i 1'5 cm de gruix, també col·locades a junt seguit. Aquest paviment estava molt malmès i també s'havia vist afectat pel forat (UE04) descrit anteriorment.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa: 12
Cobreix a:	Cobert per: 06
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per: 04
Rebleix a:	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Paviment inferior, que es troba en molt mal estat de conservació. Provablement, va funcionar juntament amb el pou, fet que no significar que es construïssin en el mateix moment.	

Cronologia: Època moderna	
Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6	Sigla: 035/17 UE: 12 Sector: Cala 1
Localització: Cala 1	
Definició: Estrat	
Descripció: Estrat argilós de color marró fosc.	
Relacions físiques:	
S'adossa a: 09	S'hi adossa:
Cobreix a:	Cobert per: 08
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per: 04
Rebleix a:	Reblert per:
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Estrat que sembla correspondre a un anivellament del terreny, en un punt en que el paviment (UE11) estava malmès o era inexistent.	
Cronologia: Època moderna	

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6	Sigla: 035/17	UE: 13	Sector: Cala 1
Localització: Cala 1			
Definició: Embigat			
Descripció: Conjunt de dues bigues que travessen el pou, disposades cada una en dos dels forats d'encaix, dels quals se n'ha identificat 4 més.			
Relacions físiques:			
S'adossa a:		S'hi adossa:	
Cobreix a:		Cobert per:	
Solidari amb:		Igual a:	
Talla a:		Tallat per:	
Rebleix a:		Reblert per:	
Es recolza a: 09		S'hi recolza:	
Interpretació: Bigues de fusta que formaven part d'una estructura de captació de l'aigua del pou.			
Cronologia: Època moderna			

Jaciment: Girití,5/Vigatans, 6 Sigla: 035/17 UE: 14 Sector: Cala 1	
Localització: Cala 1	
Definició: Claveguera	
Descripció: Clavegueró de maons massissos, tant a la solera com als laterals, lligat amb morter cimentós, que no presenta coberta. L'estructura fa uns 40 cm d'amplada, 20 cm a la part interna i uns 15 cm de profunditat.	
Relacions físiques:	
S'adossa a:	S'hi adossa: 06 i 08
Cobreix a:	Cobert per: 03
Solidari amb:	Igual a:
Talla a:	Tallat per:
Rebleix a:	Reblert per: 07
Es recolza a:	S'hi recolza:
Interpretació: Fragment de clavegueró, que devia funcionar amb el paviment UE03	
Cronologia: Època moderna/contemporània	

[Escriba texto]

ANNEX III. GALERIA FOTOGRÀFICA

035/17 (1) Cala 1 abans dels treballs	035/17 (32) Pou UE 09 destapat
035/17 (2) Cala 1 retirada al UE 01	035/17 (33) Pou UE 09 destapat
035/17 (3) Cala 1 UE 03 i 04	035/17 (34) Pou UE 09 destapat
035/17 (4) Cala 1 UE 03 i 04	035/17 (35) Pou UE 09 destapat
035/17 (5) Cala 1 UE 04	035/17 (36) UE 11
035/17 (6) Cala 1 UE 04	035/17 (37) UE 11
035/17 (7) Cala 1 UE 04	035/17 (38) Pou UE 09 destapat
035/17 (8) Cala 1 UE 05	035/17 (39) Pou UE 09 destapat
035/17 (9) Cala 1 UE 04	035/17 (40) Pou UE 09 destapat
035/17 (10) Cala 1 UE 04	035/17 (41) Pou UE 09 destapat
035/17 (11) Cala 1 un cop retirada la UE 03	035/17 (42) Rasa 1
035/17 (12) UE 07 i 14	035/17 (43) Rasa 1
035/17 (13) UE 07 i 14	035/17 (44) Rasa 1
035/17 (14) UE 07 i 14	035/17(45) Treballadors retirant el paviment UE 01
035/17 (15) UE 07 i 14	035/17(46) Treballadors retirant el paviment UE 01
035/17 (16) UE 06	035/17(47) Treballadors retirant el paviment UE 01
035/17 (17) UE 06	035/17 (48) UE 04
035/17 (18) UE 09, 10, 11 i 12	035/17 (49) UE 04
035/17 (19) UE 09 i 10	035/17 (50) UE 05
035/17 (20) UE 09 i 10	035/17 (51) UE 05
035/17 (21) Pou UE 09 destapat	035/17 (52) UE 9 i 10
035/17 (22) Pou UE 09 destapat	035/17 (53) UE 9 i 10
035/17 (23) Pou UE 09 destapat	035/17 (54) Pou UE 09 destapat
035/17 (24) Pou UE 09 destapat	035/17 (55) Pou UE 09 destapat
035/17 (25) Pou UE 09 destapat	035/17 (56) Pou UE 09 destapat
035/17 (26) Pou UE 09 destapat	035/17 (57) Pou UE 09 destapat
035/17 (27) Pou UE 09 destapat	035/17 (58) Pou UE 09 destapat
035/17 (28) Pou UE 09 destapat	035/17 (59) Pou UE 09 destapat
035/17 (29) Pou UE 09 destapat	
035/17 (30) Pou UE 09 destapat	
035/17 (31) Pou UE 09 destapat	

Memòria de la intervenció arqueològica realitzada a la finca situada al carrer de Gíriti, 5/Vigatans, 6, de Barcelona (districte de Ciutat Vella) Codi: 035/17

035/17 (60) Pou UE 09 destapat

035/17 (63) UE 09, 10, 11 i 12

035/17 (61) Pou UE 09 destapat

035/17 (64) UE 11

035/17 (62) Pou UE 09 destapat

035/17 (65) UE 11

El repertori fotogràfic és en format d'imatge, al CD que s'adjunta amb la memòria.

